

עפ"ג 16065/06 - דדור שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 16065-06-א'

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט אריה רומנו

כב' השופת שירלי רנר

המעורער

דורו שטרית
עו"ב כ עו"ד שאל עזרא

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אילן סלע) מיום 29.4.19 בת"פ

.29311-02-13

כללי

1. המעורער הורשע על יסוד הודהתו בכתב אישום מתקן במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפת שוטר. ביום 17.2.16 נדון המעורער לשיל"צ בהיקף של 120 שעות, 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יבצע עבירות אלימות מסווג פשע, ושני חודשי מאסר על תנאי שלא יבצע עבירות אלימות מסווג עונן (גזר הדין ניתן על ידי כב' השופת דינה כהן-לקח). צו השיל"צ הופקע ביום 8.1.19 לאחר שהמעורער לא החל בביצועו חרף הזרמיות שניתנו לו. המעורער נשלח למונזה על עבודות השירות אך לא התיצב במועד שנקבע לו ולא התיצב לדין שנקבע למתן גזר הדין, אלא לאחר שניתן נגדו צו הבהאה. לפיכך, הושת עלו עונש מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים. מכאן הערעור, המופנה כנגד חומרת העונש.

2. המעורער הוועמד לדין עם שניים אחרים, אב ובנו. המעורער היה חבר של הבן. ואלה המעשים: ביום 10.7.12 הגיעו שוטרי משטרת צבאיות ושישה שוטרים של משטרת ישראל לבתו של אביו של החבר (נאשם 1) על מנת לעצור את בנו, חברו של המעורער. המעורער היה בביתה באותה עת. המעורער הכה את אחד השוטרים באגרוף בפנוי. השוטר הפilo על הספה וניסה לעוזרו. המעורער בעט בשוטר בבטנו. השוטר הפיל את המעורער לרצפה והתיישב עליו במטרה לעוזרו ותפס את שתי ידיו. המעורער המשיך להשתול ושוטר אחר שבא לעזרה, הכה אותו באגרוף בפנוי וכותצתה מכך

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

נשבר אףו של המערער. לאחר מכן, נאשם 1 הצדיף למערער ולחבבו והחל לתקוף את השוטרים.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול עונש המאסר שהוטל על המערער ולהמירו בכל עונש אחר. לטענתו, הטלת עונש מאסר בפועל חלף צו השל"צ מהווה החמרה משמעותית של גזר הדין ובלתי סבירה והוא מקום לסתת למערער ה浞מןנות נוספת להטייב בפני המmonoה על עבודות השירות. עוד Natürlich כי לאור העובדה שהמערער כבר ריצה מאסר בעבודות שירות בתיק אחר שהתנהל בעניינו בשנת 2013, אין מקום למסקנת בית משפט קמא לגבי היעדר שיתוף פעולה מצד המערער עם המmonoה על עבודות השירות. ככלאתו של המערער אחורי סוג ובריח כו, שכבע שנים לאחר מועד ביצוע עבירה, רק בשל חוסר שיתוף פעולה יחסית עם הרשות, אינה מתקבלת על הדעת. כמו כן, יש להתחשב בכך שמשעו של המערער היו ברמת חומרה נמוכה באופן יחסי והוא ביצע את העבירה בגיל צעיר ולא תכונן. המערער הוא אדם צעיר בשנות העשרים לחיו, שככל עתידו מונח לפניו, הוא עובד למחייתו ומנהל אורח חיים נורטטיבי. הטלת מאסר תגעה פגיעה חמורה בו ובמסלול חייו ועלולה לדדרדו לאורך חיים עבריני. הוסף, כי המערער מרצה מאסר בעבודות שירות בגין עבירות תעבורה והוא עומד לסויומו בעודו כוחודש ועל כן יהיה יכולתו לבצע מאסר נוסף בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה הפניטה לעברו הפלילי של המערער אשר כבר ריצה עונש מאסרמשמעותי ובעיקר: בית משפט קמא לא טעה בגזר דין, המערער לא הטייב לדינום, התהמק מהם פעמיים אחר פעם. ערכאת ערעור אמורה להתערב מקרים חריגים ומרקזה זה אינו אחד מהם. על כן יש לדחות הערעור.

מסקיר שירות המבחן

4. ממסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הוא בן 28 שנים, רווק, מתגורר עם אימו, אינו עובד. בתקופת שירותו הצבאי נידון בבית דין צבאי והורשע בעבירות נשק לעונש מאסר ממושך. ביחס לעבירה הנדונה, הוא ביטא חששות קורבנות, כאס כלפי השוטרים, לא לך אחריות על ההתנהגות המיוחסת לו וטען כי פועל בתגובה להתקפת השוטרים.

דין

5. דין הערעור להידחות.

מעשו של המערער הם חמורים. על המערער הוטל עונש ברף התחתון של מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא, ודומה בהיקפו לזה שהוטל על נאשם 1. גזר דין ניתן ביום 17.2.16. המערער לא החל בביצוע השל"צ, גם לא לאחר שניתנה לו, לפנים משורת הדין, ה浞מןנות נוספת לעשות כן, והוא לא הטייב פעמיים לדינום שנקבעו בעניינו, על אף שידע עליהם. לא זו אף זו - כנגד המערער הוצאה צו הבאה, שבוטל נוכח התcheinבותו להטייב לדין, אך המערער לא עמד בהcheinבותו זו, הוא לא הטייב לדין ואף לא במספר דיןומים שנקבעו לאחר מכן. לפיכך, בדיון הורה בית משפט קמא על הפקעת השל"צ. בית משפט קמא סבר כי חלף השל"צ יש להשיט על המערער עונש מאסר לתקופה של 3 חודשים שאפשר כי ניתן יהיה לרצות אותו בעבודות שירות, אך המערער, שנשלח למmonoה על עבודות

השירות, לא תהייב במועד שנקבע לו, ולאחר מכן אף לא תהייב לדין שנקבע למתן גזר הדין. רק לאחר שניתן כנגדו צו הבא - הגיע לבית המשפט. בנסיבות אלה, אין למערער להlain אלא על עצמו. המערער אינו יכול לומר שהישמע בטענה כי חרב הזרמוות אלה היה צריך להפנותו פעמיים למונזה על בעבודות השירות. המערער הביע מעשיו באופן מתמשך וחוזר ונשנה וזלול בשלטון החוק ובhallicim המשפטיים. לכך נוסף גם תסוקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי מצד הודאתו של המערער בבית המשפט בכתב האישום המתוקן בביצוע העבירה, הוא אינו לוקח אחריות על מעשיו ועמדתו קורבנית. לפיכך, בנסיבות דנן, נדרש עונשה מוחשית, מרתיעה ומזכית גבולות. כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדינית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרים שומרה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת העונשה הרואיה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגיעו לכל מסקנה כי בנסיבות דנן, העונש שקבע בית משפט כאמור מתקבל עליו ולא מצאנו מקום להתערב בו. יותר כי חלוף הזמן אינו נתון שיכול לעמוד לזכות המערער מקום שהוא היה המחולל העיקרי להתחמקות ההליכים.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייבר לריצוי עונש המאסר ביום 16/2/20 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, י"א טבת תש"פ, 08 ינואר 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנر, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד